

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 691/2011

ze dne 6. července 2011

o evropských environmentálních hospodářských účtech

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 338 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii se mimo jiné stanoví, že Unie „usiluje o udržitelný rozvoj Evropy, založený na vyváženém hospodářském růstu a na cenové stabilitě, vysoce konkurenceschopném sociálně tržním hospodářství směřujícím k plné zaměstnanosti a společenskému pokroku a na vysokém stupni ochrany a zlepšování kvality životního prostředí“.

(2) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí potvrdilo ⁽²⁾, že spolehlivé informace o stavu životního prostředí a o klíčových trendech, vlivech a faktorech

environmentálních změn jsou zásadní pro tvorbu efektivní politiky, její provádění a obecněji pro větší zapojení občanů. Je třeba vyvinout nástroje, které by zvýšily povědomí veřejnosti o vlivu hospodářské činnosti na životní prostředí.

(3) Vědecky podložený přístup k měření nedostatku zdrojů bude mít v budoucnu zásadní význam pro udržitelný rozvoj Unie.

(4) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 1578/2007/ES ze dne 11. prosince 2007 o statistickém programu Společenství na období 2008 až 2012 ⁽³⁾ jasně poukazuje na potřebu vysoce kvalitních statistik a účtů v oblasti životního prostředí. Mezi hlavními iniciativami pro období 2008 až 2012 se dále uvádí, že by měly být případně vypracovány právní základy pro základní oblasti sběru environmentálních údajů, které nejsou v současnosti upraveny žádným právním aktem.

(5) Komise ve sdělení ze dne 20. srpna 2009 nazvaném „Překročit HDP: měření pokroku v měnícím se světě“ uznala potřebu doplnit stávající ukazatele o údaje, které zohlední environmentální a sociální aspekty, a tím umožní soudržnější a komplexnější tvorbu politiky. K tomuto účelu představují environmentální hospodářské účty nástroj pro monitorování tlaků, jimiž působí hospodářství na životní prostředí, a pro zkoumání, jak by tyto tlaky mohly být zmírněny. Environmentální hospodářské účty poskytují více informací než národní účty samotné, neboť vypovídají o vzájemném působení faktorů souvisejících s hospodářstvím, domácnostmi a životním prostředím. Environmentální hospodářské účty představují důležitý zdroj údajů pro rozhodnutí přijímaná

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 7. června 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 21. června 2011.

⁽²⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 344, 28.12.2007, s. 15.

v oblasti životního prostředí a měly by být zohledňovány Komisí při posuzování dopadů. V souladu se zásadami udržitelného rozvoje a úsilím o dosažení ekonomiky efektivně využívající zdroje s minimálním znečištěním, které jsou zakotveny ve strategii Evropa 2020 a v různých významných iniciativách, je stále naléhavějším úkolem vytvořit rámec pro údaje, který bude důsledně zahrnovat kromě hospodářských otázek i otázky z oblasti životního prostředí.

(6) Evropský systém účtů (ESA) stanovený nařízením Rady (ES) č. 2223/96 ze dne 25. června 1996 o Evropském systému národních a regionálních účtů ve Společenství⁽¹⁾ (dále jen „ESA 95“), který je v souladu se Systémem národních účtů (SNA) přijatým Statistickou komisí OSN v únoru 1993, je hlavním nástrojem hospodářských statistik Unie a mnoha hospodářských ukazatelů (včetně HDP). Rámec ESA lze používat pro analýzu a hodnocení různých aspektů hospodářství (například jeho struktury, určitých úseků nebo vývoje v čase), přesto však pro potřeby určitých konkrétních údajů, jako například pro analýzu vzájemných vztahů mezi životním prostředím a hospodářstvím, je nejlepším řešením sestavit samostatné satelitní účty.

(7) Ve svých závěrech z června roku 2006 Evropská rada vyzvala Unii a členské státy, aby národní účty rozšířily o hlavní aspekty udržitelného rozvoje. Národní účty by proto měly být doplněny o integrované environmentální hospodářské účty poskytující plně odpovídající údaje.

(8) Je velmi důležité, aby okamžitě po dosažení plné funkčnosti systému byly evropské environmentální hospodářské účty aktivně a přesně využívány ve všech členských státech a při tvorbě všech příslušných politik Unie a představovaly základ pro posuzování dopadů, akční plány, legislativní návrhy a další důležité výsledky politického rozhodování.

(9) Aktuálnější údaje by rovněž bylo možné získat takzvaným „okamžitým odhadem“, který využívá statistické techniky podobné technikám používaným při sestavování předpovědí za účelem spolehlivých odhadů.

(10) Satelitní účty umožňují pružně a bez přetěžování nebo narušení ústředního systému rozšířit analytické kapacity národních účtů na vybrané oblasti společenského zájmu, jako jsou tlaky na životní prostředí vyplývající z lidské činnosti. Satelitní účty by měly být pravidelně a ve srovnatelné podobě zpřístupňovány veřejnosti.

(11) Systém integrovaných environmentálních hospodářských účtů (SEEA), který společně vyvinuly OSN, Evropská komise, Mezinárodní měnový fond, Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj a Světová banka, je satelitním systémem SNA. Spojuje hospodářské informace a informace o životním prostředí do společného rámce, který umožňuje měřit přínos životního prostředí pro hospodářství a vliv hospodářství na životní prostředí. Poskytuje tvůrcům politiky ukazatele a popisné statistické údaje pro sledování tohoto vzájemného působení a také databázi pro strategické plánování a analýzu politik za účelem nalezení udržitelnějších cest rozvoje.

(12) SEEA v maximální možné míře slučuje a integruje jednotlivé kategorie environmentálních hospodářských účtů. Všechny tyto kategorie obecně rozšiřují stávající pojetí nákladů, tvorby kapitálu a základního kapitálu v SNA tím, že je doplňují dalšími údaji vyjádřenými ve fyzických jednotkách, což umožňuje zahrnout environmentální náklady a využití přírodních zdrojů ve výrobě, nebo je korigují díky zahrnutí těchto účinků vyjádřených v peněžních jednotkách. V rámci tohoto celkového zaměření se některé stávající kategorie značně liší, pokud jde o metodiku a pokud jde o otázky životního prostředí, kterých se týkají.

(13) V roce 1994 předložila Komise svou první strategii „ekologického účetnictví“. Od té doby Komise (Eurostat) a členské státy vypracovaly a vyzkoušely metody účetnictví do takové míry, že několik členských států nyní pravidelně poskytuje první soubory environmentálních hospodářských účtů. Nejčastější jsou účty související s fyzickým tokem emisí do ovzduší (včetně skleníkových plynů) a účty materiálové spotřeby, jakož i peněžní účty výdajů na ochranu životního prostředí a daní souvisejících s životním prostředím.

(14) Jedním z cílů pro období zahrnuté ve statistickém programu Společenství na období 2008 až 2012 je přijmout iniciativy k nahrazení dohod právními předpisy Unie v určitých oblastech, ve kterých se pravidelně vyhotovují evropské statistiky a které již dosáhly dostatečné zralosti.

(15) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice⁽²⁾ poskytuje referenční rámec pro evropské environmentální hospodářské účty. Vyžaduje zejména, aby byly evropské statistiky v souladu se zásadami profesionální nezávislosti, nestrannosti, objektivnosti, spolehlivosti, statistické důvěrnosti a efektivnosti nákladů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 310, 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164.

- (16) Jelikož se jednotlivé soubory environmentálních hospodářských účtů nacházejí ve stádiu vývoje a jsou na různém stupni zralosti, měla by být přijata modulární struktura umožňující přiměřenou pružnost, aby bylo mimo jiné možné zavést další moduly.
- (17) Měl by být zaveden program pilotních studií s cílem zlepšit kvalitu výkaznictví a údajů, posílit metodiku a připravit se na další vývoj.
- (18) Před zavedením dalších zpravodajských povinností by mělo být provedeno posouzení proveditelnosti.
- (19) Komise by měla mít pravomoc povolit členským státům během přechodných období výjimky, pokud jejich vnitrostátní statistické systémy vyžadují rozsáhlé úpravy.
- (20) Unie by měla podporovat zavádění environmentálních hospodářských účtů ve třetích zemích, zejména pak v zemích, které sdílí některé složky životního prostředí (zejména vodu) s členskými státy EU.
- (21) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž vytvoření společného rámce pro sběr údajů, sestavování, předávání a vyhodnocování evropských environmentálních hospodářských účtů, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (22) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o přizpůsobení modulů environmentálnímu, hospodářskému a technickému vývoji a poskytnutí metodických pokynů. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (23) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení a řádného fungování systému evropských environmentálních hospodářských účtů by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne

16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ⁽¹⁾.

- (24) Byl konzultován Výbor pro evropský statistický systém,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví společný rámec pro sběr, sestavování, předávání a vyhodnocování evropských environmentálních hospodářských účtů za účelem vytváření environmentálních hospodářských účtů jakožto satelitních účtů k ESA 95 tím, že stanoví metodiku, společné standardy, definice, klasifikace a účetní pravidla, jež mají být používány pro sestavování environmentálních hospodářských účtů.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „emisí do ovzduší“ fyzický tok plyných látek nebo prachových částic z národního hospodářství (výrobních nebo spotřebních procesů) do ovzduší, které je součástí systému životního prostředí;
- 2) „daní související s životním prostředím“ daň, jejíž daňový základ tvoří fyzická jednotka (případně její zástupná jednotka) něčeho, co má určitý prokázaný negativní vliv na životní prostředí, a která je v systému ESA-95 označena jako daň;
- 3) „účty materiálových toků na makroekonomické úrovni (EW-MFA)“ ucelené zaznamenávání materiálových vstupů do národního hospodářství, změn materiálových zásob v hospodářství a materiálových výstupů do jiných hospodářství nebo do životního prostředí.

Článek 3

Moduly

1. Environmentální hospodářské účty, které mají být sestavovány v rámci společného rámce podle článku 1, se dělí do těchto modulů:

- a) modul pro účty emisí do ovzduší uvedený v příloze I;
- b) modul pro daně související s životním prostředím podle ekonomických činností uvedený v příloze II;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

c) modul pro účty materiálových toků na makroekonomické úrovni uvedený v příloze III.

2. Každá příloha obsahuje tyto údaje:

a) cíle, pro které mají být účty sestavovány;

b) rozsah pokrytí účtů;

c) seznam ukazatelů, pro které mají být sestavovány a předávány údaje;

d) první referenční rok, četnost a lhůty pro předávání sestavených uvedených účtů;

e) vykazovací tabulky;

f) maximální délku přechodných období uvedených v článku 8, na která může Komise povolit výjimky.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 9, je-li to nezbytné s ohledem na environmentální, hospodářský nebo technický vývoj, za účelem:

a) poskytnutí metodických pokynů a

b) aktualizace příloh uvedených v odstavci 1 týkající se informací uvedených v odst. 2 písm. c), d) a e),

Při výkonu pravomoci podle tohoto odstavce Komise zajistí, aby jí vydané akty v přenesené pravomoci nepředstavovaly pro členské státy a respondenty další podstatnou administrativní zátěž.

Článek 4

Pilotní studie

1. Komise vypracuje program pro pilotní studie, které by měly členské státy provést na základě dobrovolnosti, s cílem zlepšit kvalitu vykazování a údajů, vytvořit dlouhodobé časové řady a vyvinout metodiku. Program zahrnuje pilotní studie, které mají ověřit proveditelnost zavedení nových modulů environmentálních hospodářských účtů. Při vypracovávání tohoto programu Komise zajistí, aby členským státům a respondentům nevznikla žádná další administrativní nebo finanční zátěž.

2. Závěry z pilotních studií Komise vyhodnotí a zveřejní, přičemž vezme v úvahu přínosy dostupnosti údajů v poměru

k nákladům na jejich sběr a k administrativní zátěži respondentů. Tyto závěry se zohlední v návrzích na zavedení nových modulů environmentálních hospodářských účtů, jež může Komise zahrnout do zprávy podle článku 10.

Článek 5

Sběr údajů

1. V souladu s přílohami tohoto nařízení členské státy shromažďují údaje nezbytné pro sledování ukazatelů uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. c).

2. Členské státy shromažďují potřebné údaje tak, že uplatní zásadu administrativního zjednodušení a kombinují tyto zdroje:

a) zjišťování;

b) postupy statistického odhadování v případě, že některé ukazatele nebyly sledovány u všech jednotek;

c) administrativní zdroje.

3. Členské státy informují Komisi a poskytnou podrobné údaje o použitých metodách a zdrojích.

Článek 6

Předávání údajů Komisi (Eurostatu)

1. Členské státy předají Komisi (Eurostatu) údaje uvedené v přílohách, včetně důvěrných údajů, a to ve lhůtách stanovených v těchto přílohách.

2. Údaje se předávají v příslušném technickém formátu, který stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.

Článek 7

Posouzení kvality

1. Pro účely tohoto nařízení se na údaje, které mají být předány, použijí kritéria kvality uvedená v čl. 12 odst. 1 nařízení (ES) č. 223/2009.

2. Členské státy předloží Komisi (Eurostatu) zprávu o kvalitě předávaných údajů.

3. Při uplatňování kritérií kvality uvedených v odstavci 1 na údaje, na které se vztahuje toto nařízení, přijme Komise prováděcí akty ke stanovení způsobu zpracování, struktury a periodicity zpráv o kvalitě. Tyto akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.

4. Komise (Eurostat) posoudí kvalitu předávaných údajů a může do jednoho měsíce od jejich obdržení požádat dotýčný členský stát, aby předložil doplňující informace ohledně těchto údajů nebo případně souboru revidovaných údajů.

Článek 8

Výjimky

1. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými povolí členskými státy během přechodných období uvedených v přílohách výjimky, pokud jejich vnitrostátní statistické systémy vyžadují rozsáhlé úpravy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.

2. Za účelem získání výjimky podle odstavce 1 předloží dotýčný členský stát Komisi řádně odůvodněnou žádost do 12. listopadu 2011.

Článek 9

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 3 je Komisi svěřena na dobu pěti let od 11. srpna 2011. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 10

Zprávy a přezkum

Komise předloží do 31. prosince 2013 Evropskému parlamentu a Radě a poté jim předkládá každé tři roky zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Ve zprávě se vyhodnotí zejména kvalita předávaných údajů, metody shromažďování údajů, administrativní zátěž pro členské státy a respondenty, jakož i proveditelnost a efektivnost těchto statistik.

Ke zprávě budou ve vhodných případech a s přihlédnutím k závěrům podle čl. 4 odst. 2 připojeny návrhy:

— na zavedení nových modulů environmentálních hospodářských účtů, jako jsou například výdaje a výnosy spojené s ochranou životního prostředí (EPER)/účet výdajů na ochranu životního prostředí (EPEA), sektor environmentálního zboží a služeb (EGSS), účty energií, dotace související s životním prostředím, účty výdajů na využívání, správu a řízení přírodních zdrojů (RUMEA), účty vody (kvantitativní a kvalitativní), účty odpadů, účty lesů, účty ekosystémových služeb, účty materiálových zásob na makroekonomické úrovni (EW-MSA) a měření nevyužitých vytěžených zemních materiálů (včetně zeminy),

— zaměřené na další zvyšování kvality údajů a metod jejich shromažďování, čímž se zlepší pokrytí a srovnatelnost údajů a sníží administrativní zátěž pro podniky a správní orgány.

Článek 11

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro evropský statistický systém zřízený nařízením (ES) č. 223/2009. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

*Článek 12***Vstup v platnost**

Tato nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 6. července 2011.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
M. DOWGIELEWICZ

PŘÍLOHA I

MODUL PRO ÚČTY EMISÍ DO OVZDUŠÍ

Oddíl 1

CÍLE

V účtech emisí do ovzduší se zaznamenávají a poskytují údaje o emisích do ovzduší způsobem, který je slučitelný se systémem národních účtů. Zaznamenávají se v nich emise do ovzduší z národního hospodářství v členění podle ekonomických činností, při kterých k emisím dochází, vymezených v ESA 95. Ekonomické činnosti zahrnují výrobu a spotřebu.

Tato příloha vymezuje údaje, které mají být členskými státy shromažďovány, sestavovány, předávány a vyhodnocovány v rámci účtů emisí do ovzduší. Tyto údaje se zpracovávají způsobem, který uvádí do souvislosti emise s ekonomickými činnostmi výroby a spotřeby hospodářských odvětví a domácností. Údaje o přímých emisích vykazované podle tohoto nařízení budou kombinovány s tabulkami hospodářských vstupů a výstupů, tabulkami dodávek a užití a s údaji o spotřebě domácností, které jsou již poskytovány Komisí (Eurostatu) v rámci vykazování ESA 95.

Oddíl 2

ROZSAH POKRYTÍ

Účty emisí do ovzduší mají stejné hranice systému jako ESA 95 a rovněž vycházejí ze zásady rezidence.

Pojem rezidence v souladu s ESA 95 vychází z těchto zásad: jednotka je rezidentskou jednotkou země, pokud je její ekonomický zájem soustředěn na ekonomickém území této země, tedy pokud se po delší dobu (jeden rok nebo více) zabývá ekonomickými činnostmi na tomto území.

V účtech emisí do ovzduší se zaznamenávají emise pocházející z činnosti všech rezidentských jednotek bez ohledu na to, kde z geografického hlediska k těmto emisím skutečně dochází.

V účtech emisí do ovzduší se zaznamenávají toky reziduálních plyných látek a prachových částic pocházející z národního hospodářství a vstupující do ovzduší. Pro účely tohoto nařízení výraz „ovzduší“ označuje součást systému životního prostředí. Hranice systému označuje rozhraní mezi národním hospodářstvím (jako součástí hospodářského systému) a ovzduším (jako součástí systému životního prostředí). Po překročení hranice systému se vypouštěné látky dostávají mimo jakoukoli lidskou kontrolu, stávají se součástí přirozených látkových cyklů a mohou různým způsobem ovlivňovat životní prostředí.

Oddíl 3

SEZNAM UKAZATELŮ

Členské státy vypracovávají statistiku o emisích těchto látek znečišťujících ovzduší:

Název emise do ovzduší	Označení emise do ovzduší	Vykazovací jednotka
Oxid uhličitý bez emisí z biomasy	CO ₂	1 000 tun (Gg)
Oxid uhličitý z biomasy	CO ₂ z biomasy	1 000 tun (Gg)
Oxid dusný	N ₂ O	tuny (Mg)
Methan	CH ₄	tuny (Mg)
Zcela fluorované uhlovodíky	PFC	tuny (Mg) ekvivalentů CO ₂
Částečně fluorované uhlovodíky	HFC	tuny (Mg) ekvivalentů CO ₂
Fluorid sírový	SF ₆	tuny (Mg) ekvivalentů CO ₂
Oxidy dusíku	NO _x	tuny (Mg) ekvivalentů NO ₂

Název emise do ovzduší	Označení emise do ovzduší	Vykazovací jednotka
Nemethanové těkavé organické sloučeniny	NMVOC	tuny (Mg)
Oxid uhelnatý	CO	tuny (Mg)
Částice < 10 µm	PM ₁₀	tuny (Mg)
Částice < 2,5 µm	PM _{2,5}	tuny (Mg)
Oxid siřičitý	SO ₂	tuny (Mg)
Amoniak	NH ₃	tuny (Mg)

Všechny údaje jsou uváděny s přesností na jedno desetinné místo.

Oddíl 4

PRVNÍ REFERENČNÍ ROK, ČETNOST A LHŮTY PRO PŘEDÁVÁNÍ

1. Statistiku se sestavují a předávají každoročně.
2. Statistiku se předávají do 21 měsíců od konce referenčního roku.
3. Aby bylo vyhověno požadavkům uživatele na úplné a aktuální soubory údajů, vypracuje Komise (Eurostat) co nejdříve poté, kdy budou k dispozici dostatečné údaje pro jednotlivé země, odhady celkových hlavních souhrnných ukazatelů tohoto modulu za EU-27. Kdykoliv je to možné, Komise (Eurostat) vypracuje a zveřejní odhady údajů, které členské státy nepředaly ve lhůtách stanovených v bodě 2.
4. Prvním referenčním rokem je rok vstupu tohoto nařízení v platnost.
5. Při prvním předání údajů členské státy poskytnou také roční údaje za období od roku 2008 do prvního referenčního roku.
6. Při každém dalším předání údajů Komisi členské státy poskytují roční údaje za roky n-4, n-3, n-2, n-1 a n, kde n je referenční rok.

Oddíl 5

VYKAZOVACÍ TABULKY

1. Údaje za každý ukazatel uvedený v oddíle 3 jsou zpracovány podle hierarchické klasifikace ekonomických činností NACE Rev. 2 (úroveň agregace A*64) plně slučitelné s ESA-95. Dále se zpracovávají údaje o:

— emisích do ovzduší z domácností,

— vyrovnávacích položkách, jimiž se rozumí vykazované položky, které jasné vyrovnávají rozdíly mezi účty emisí do ovzduší vykazovanými podle tohoto nařízení a údaji vykazovanými v oficiálních národních inventurách emisí do ovzduší.

2. Hierarchická klasifikace uvedená v odstavci 1 je tato:

Emise do ovzduší podle odvětví – NACE Rev. 2 (A*64)

Emise do ovzduší z domácností

— Doprava
— Topení/chlazení
— Ostatní

Vyrovnávací položky

Účty emisí do ovzduší celkem (hospodářská odvětví + domácnosti)

minus tuzemští rezidenti v zahraničí

– vnitrostátní rybářská plavidla operující v zahraničí

– pozemní doprava

– vodní doprava

– letecká doprava

Plus nerezidenti na území

+ pozemní doprava

+ vodní doprava

+ letecká doprava

(+ nebo –) jiné úpravy a statistická diskrepance

= Celkové emise znečišťující látky X oznámené UNFCCC ⁽¹⁾/CLRTAP ⁽²⁾

⁽¹⁾ Rámcová úmluva Organizace spojených národů o změně klimatu.

⁽²⁾ Úmluva o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

Oddíl 6

MAXIMÁLNÍ DÉLKA PŘECHODNÝCH OBDOBÍ

Maximální délka přechodného období pro uplatňování ustanovení této přílohy je dva roky od uplynutí lhůty pro první předávání údajů.

PŘÍLOHA II

MODUL PRO DANĚ SOUVISEJÍCÍ S ŽIVOTNÍM PROSTŘEDÍM PODLE EKONOMICKÝCH ČINNOSTÍ**Oddíl 1****CÍLE**

Statistiky o daních souvisejících s životním prostředím zaznamenávají a poskytují údaje z pohledu subjektů odvádějících tyto daně, a to způsobem, který je plně slučitelný s údaji vykazovanými v rámci systému ESA 95. Zaznamenávají příjmy národních hospodářství plynoucí z daní souvisejících s životním prostředím, v členění podle ekonomických činností. Ekonomické činnosti zahrnují výrobu a spotřebu.

Tato příloha vymezuje údaje, které mají být členskými státy shromažďovány, sestavovány, předávány a vyhodnocovány v rámci příjmů z daní souvisejících s životním prostředím v členění podle ekonomických činností.

Statistiky o daních souvisejících s životním prostředím mohou přímo využívat daňové statistiky a statistiky veřejných financí, ale použití daňových údajů vykazovaných v rámci systému ESA-95, je-li možné, má určité výhody.

Statistiky o daních souvisejících s životním prostředím vycházejí z částek doložených daňovými výměry a přiznáními nebo pokladním plněním s časovým rozlišením, aby se zajistil soulad se systémem ESA-95 a zlepšila se mezinárodní srovnatelnost.

Systém ESA-95 obsahuje rovněž informace o tom, která hospodářská odvětví a sektory odvádějí daně. Informace o daních vykazované v rámci systému ESA-95 lze najít v účtech institucionálních sektorů a v tabulkách dodávek a užití.

Oddíl 2**ROZSAH POKRYTÍ**

Daně související s životním prostředím mají stejné hranice systému jako ESA 95 a tvoří je povinné nekompenzované platby v hotovosti nebo dávky v naturáliích, které ukládají vládní instituce nebo orgány Unie.

Daně související s životním prostředím spadají do těchto kategorií ESA 95:

- daně z výroby a dovozu (D.2),
- běžné daně z důchodu, kapitálu atd. (D.5),
- kapitálové daně (D.91).

Oddíl 3**SEZNAM UKAZATELŮ**

Členské státy vypracovávají statistiky o daních souvisejících s životním prostředím podle těchto ukazatelů:

- daně z energií,
- daně z dopravy,
- daně ze znečištění,
- daně z využívání přírodních zdrojů.

Všechny údaje se uvádějí v milionech národní měny.

Oddíl 4**PRVNÍ REFERENČNÍ ROK, ČETNOST A LHŮTY PRO PŘEDÁVÁNÍ**

1. Statistiky se sestavují a předávají každoročně.
2. Statistiky se předávají do 21 měsíců od konce referenčního roku.
3. Aby bylo vyhověno požadavkům uživatele na úplné a aktuální soubory údajů, vypracuje Komise (Eurostat) co nejdříve poté, kdy budou k dispozici dostatečné údaje pro jednotlivé země, odhady celkových hlavních souhrnných ukazatelů tohoto modulu za EU-27. Kdykoliv je to možné, Komise (Eurostat) vypracuje a zveřejní odhady údajů, které členské státy nepředaly ve lhůtách stanovených v bodě 2.

4. Prvním referenčním rokem je rok vstupu tohoto nařízení v platnost.
5. Při prvním předání údajů členské státy poskytnou také roční údaje za období od roku 2008 do prvního referenčního roku.
6. Při každém dalším předání údajů Komisi členské státy poskytují roční údaje za roky $n-4$, $n-3$, $n-2$, $n-1$ a n , kde n je referenční rok.

Oddíl 5

VYKAZOVACÍ TABULKY

Údaje za každý ukazatel uvedený v oddíle 3 se vykazují z pohledu subjektů odvádějících tyto daně.

V případě výrobců se údaje vykazují podle hierarchické klasifikace ekonomických činností NACE Rev. 2 (úroveň agregace A*64 v souladu s ESA 95).

V případě spotřebitelů se vykazují údaje pro:

- domácnosti,
- nerezidenty.

Není-li možné daň přiřadit jedné z výše uvedených skupin činností, vykazují se dané údaje jako nepřirazené.

Oddíl 6

MAXIMÁLNÍ DÉLKA PŘECHODNÝCH OBDOBÍ

Maximální délka přechodného období pro uplatňování ustanovení této přílohy je dva roky od uplynutí lhůty pro první předávání údajů.

PŘÍLOHA III

MODUL PRO ÚČTY MATERIÁLOVÝCH TOKŮ NA MAKROEKONOMICKÉ ÚROVNI (EW-MFA)**Oddíl 1****CÍLE**

EW-MFA zahrnují všechny pevné, plynné a kapalné materiály vyjma toků vzduchu a vody, měřené v jednotkách hmotnosti za rok. Podobně jako systém národních účtů sledují EW-MFA dva hlavní cíle. Podrobné materiálové toky poskytují bohatou empirickou databázi pro řadu analytických studií. Využívají se také při sestavování různých ukazatelů materiálových toků na makroekonomické úrovni pro národní hospodářství.

Tato příloha vymezuje údaje, které mají být členskými státy shromažďovány, sestavovány, předávány a vyhodnocovány v rámci EW-MFA.

Oddíl 2**ROZSAH POKRYTÍ**

Rozdíl mezi zásobami a toky je stěžejní zásadou systému materiálových toků. Tok je obecně vzato proměnná, která měří množství za určité časové období, zatímco zásoba je proměnná, která měří množství v určitém okamžiku. EW-MFA je pojetím toků. Měří toky materiálových vstupů, výstupů a změny zásob v rámci celého hospodářství v jednotkách hmotnosti za rok.

EW-MFA logicky souvisí se zásadami systému národních účtů, například se zásadou rezidence. Zachycuje materiálové toky spojené s činnostmi všech rezidentských jednotek národního hospodářství nezávisle na jejich zeměpisné poloze.

V rámci EW-MFA se rozlišují dva relevantní typy materiálových toků přes hranice systému:

1. Materiálové toky mezi národním hospodářstvím a jeho přírodním prostředím. Jsou tvořeny těžbou materiálů (tj. surovin nebo přírodních materiálů) z přírodního prostředí a vypouštěním materiálů (často označovaných jako zbytkové látky) do přírodního prostředí.
2. Materiálové toky mezi národním hospodářstvím a ostatními částmi světového hospodářství. Sem patří dovoz a vývoz.

EW-MFA zahrnují veškeré toky, které překračují tyto hranice systému, i přírůstky zásob vytvořených člověkem. Žádné jiné materiálové toky uvnitř hospodářství v EW-MFA zachyceny nejsou. To znamená, že národní hospodářství je v EW-MFA zachyceno v celkovém vyjádření a například meziodvětvové dodávky produktů nejsou zaznamenávány. Obdobně jsou vyloučeny přirozené toky v přírodním prostředí.

Oddíl 3**SEZNAM UKAZATELŮ**

Členské státy v příslušných případech vypracují pro EW-MFA statistiku o ukazatelích vyjmenovaných v oddíle 5.

1. Domácí těžba (DE) zahrnuje množství pevných, kapalných a plyných materiálů (kromě vzduchu a vody) vytěžené z přírodního prostředí za dobu jednoho roku pro použití jako vstupy do hospodářství.
2. Fyzický dovoz a fyzický vývoz zahrnují všechny dovážené nebo vyvážené komodity vyjádřené v jednotkách hmotnosti. Obchodované komodity zahrnují zboží ve všech fázích zpracování od surovin po hotové výrobky.

Oddíl 4**PRVNÍ REFERENČNÍ ROK, ČETNOST A LHŮTY PRO PŘEDÁVÁNÍ**

1. Statistiky se sestavují a předávají každoročně.
2. Statistiky se předávají do 24 měsíců od konce referenčního roku.
3. Aby bylo vyhověno požadavkům uživatele na úplné a aktuální soubory údajů, vypracuje Komise (Eurostat) co nejdříve poté, kdy budou k dispozici dostatečné údaje pro jednotlivé země, odhady celkových hlavních souhrnných ukazatelů tohoto modulu za EU-27. Kdykoliv je to možné, Komise (Eurostat) vypracuje a zveřejní odhady údajů, které členské státy nepředaly ve lhůtách stanovených v bodě 2.

4. Prvním referenčním rokem je rok vstupu tohoto nařízení v platnost.
5. Při prvním předání údajů členské státy poskytnou také roční údaje za období od roku 2008 do prvního referenčního roku.
6. Při každém dalším předání údajů Komisi členské státy poskytují roční údaje za roky $n-4$, $n-3$, $n-2$, $n-1$ a n , kde n je referenční rok.

Oddíl 5

VYKAZOVACÍ TABULKY

Pro ukazatele uvedené v následujících tabulkách se poskytují údaje vyjádřené v jednotkách hmotnosti.

Tabulka A – Domácí těžba (DE)

1. Biomasa

1.1 Zemědělské plodiny (kromě píce)

- 1.1.1 Obiloviny
- 1.1.2 Okopaniny a hlízy
- 1.1.3 Plodiny na výrobu cukru
- 1.1.4 Luštěniny
- 1.1.5 Ořechy
- 1.1.6 Olejniny
- 1.1.7 Zelenina
- 1.1.8 Ovoce
- 1.1.9 Vlákny
- 1.1.10 Ostatní plodiny j.n.

1.2 Zbytky zemědělských plodin (využité), pícniny a spasená biomasa

- 1.2.1 Zbytky plodin (využité)
 - 1.2.1.1 Sláma
 - 1.2.1.2 Ostatní zbytky zemědělských plodin (listy cukrovky a krmné řepy, jiné)
- 1.2.2 Pícniny a spasená biomasa
 - 1.2.2.1 Pícniny (včetně biomasy sklizené z travních porostů)
 - 1.2.2.2 Spasená biomasa

1.3 Dřevo (navíc nepovinné vykazování čistého přírůstku dřevní hmoty)

- 1.3.1 Surové dřevo (průmyslová kulatina)
- 1.3.2 Palivové dřevo a ostatní těžba

1.4 Rybolov, vodní rostliny/živočichové, lov a sběr

- 1.4.1 Rybolov (volně žijící ryby)
- 1.4.2 Ostatní vodní živočichové a rostliny
- 1.4.3 Lov a sběr

2. Kovové nerosty (surové rudy)

2.1 Železo

2.2 Neželezné kovy

- 2.2.1 Měď (navíc nepovinné vykazování hmotnostního obsahu kovů)
- 2.2.2 Nikl (navíc nepovinné vykazování hmotnostního obsahu kovů)
- 2.2.3 Olovo (navíc nepovinné vykazování hmotnostního obsahu kovů)
- 2.2.4 Zinek (navíc nepovinné vykazování hmotnostního obsahu kovů)

2.2.5 Cín (navíc nepovinné vykazování hmotnostního obsahu kovů)

2.2.6 Zlato, stříbro, platina a ostatní drahé kovy

2.2.7 Bauxit a ostatní hliník

2.2.8 Uran a thorium

2.2.9 Ostatní j.n.

3. Nekovové nerosty

3.1 Mramor, žula, pískovec, porfyr, čedič, ostatní kameny pro výtvarné nebo stavební účely (kromě břidlice)

3.2 Křída a dolomit

3.3 Břidlice

3.4 Chemické minerály a minerály pro výrobu hnojiv

3.5 Sůl

3.6 Vápenec a sádrovec

3.7 Jílly a kaolin

3.8 Písek a štěrk

3.9 Ostatní j.n.

3.10 Vytěžené zemní materiály (včetně zeminy), jen využitě (nepovinné vykazování)

4. Fosilní energetické materiály/nosiče

4.1 Uhlí a ostatní pevné energetické materiály/nosiče

4.1.1 Lignit (hnědé uhlí)

4.1.2 Černé uhlí

4.1.3 Ropné břidlice a dehtové písky

4.1.4 Rašelina

4.2 Kapalné a plynné energetické materiály/nosiče

4.2.1 Ropa, její kondenzáty a kapalné podíly zemního plynu (NGL)

4.2.2 Zemní plyn

Tabulky B (Dovoz – obchod celkem), C (Dovoz – obchod mimo EU), D (Vývoz – obchod celkem), E (Vývoz – obchod mimo EU)

1. Biomasa a produkty z biomasy

1.1 Zemědělské plodiny, nezpracované a zpracované

1.1.1 Obiloviny, nezpracované a zpracované

1.1.2 Okopaniny a hlízy, nezpracované a zpracované

1.1.3 Plodiny na výrobu cukru, nezpracované a zpracované

1.1.4 Luštěniny, nezpracované a zpracované

1.1.5 Ořechy, nezpracované a zpracované

1.1.6 Olejniny, nezpracované a zpracované

1.1.7 Zelenina, nezpracovaná a zpracovaná

1.1.8 Ovoce, nezpracované a zpracované

1.1.9 Vlákenniny, nezpracované a zpracované

1.1.10 Ostatní zemědělské plodiny j.n., nezpracované a zpracované

1.2 Zbytky zemědělských plodin a píce

1.2.1 Zbytky zemědělských plodin (využitě), zpracované a zpracované

- 1.2.1.1 Sláma
- 1.2.2.2 Ostatní zbytky zemědělských plodin
- 1.2.2 Pícniny
 - 1.2.2.1 Pícniny
- 1.3 Dřevo a dřevěné materiály
 - 1.3.1 Surové dříví, nezpracované a zpracované
 - 1.3.2 Palivové dřevo a ostatní těžba, nezpracované a zpracované
- 1.4 Rybářství a ostatní vodní živočichové a vodní rostliny, zpracované a nezpracované
 - 1.4.1 Rybářství
 - 1.4.2 Ostatní vodní živočichové a rostliny
- 1.5 Živá zvířata jiná než uvedená v 1.4 a živočišné produkty
 - 1.5.1 Živá zvířata jiná než v 1.4
 - 1.5.2 Maso a masné výrobky
 - 1.5.3 Mléčné produkty, ptáčej vejce a med
 - 1.5.4 Ostatní produkty ze zvířat (živočišná vlákna, kůže, kožešiny, peří atd.)
- 1.6 Produkty hlavně z biomasy
- 2. Kovové nerosty a jejich koncentráty, nezpracované a zpracované**
 - 2.1 Železné rudy a jejich koncentráty, železo a ocel, nezpracované a zpracované
 - 2.2 Rudy neželezných kovů a jejich koncentráty, nezpracované a zpracované
 - 2.2.1 Měď
 - 2.2.2 Nikl
 - 2.2.3 Olovo
 - 2.2.4 Zinek
 - 2.2.5 Cín
 - 2.2.6 Zlato, stříbro, platina a ostatní drahé kovy
 - 2.2.7 Bauxit a ostatní hliník
 - 2.2.8 Uran a thorium
 - 2.2.9 Ostatní j.n.
 - 2.3 Produkty hlavně z kovů
- 3. Nekovové nerosty, nezpracované a zpracované**
 - 3.1 Mramor, žula, pískovec, porfyr, čedič, ostatní kameny pro výtvarné nebo stavební účely (kromě břidlice)
 - 3.2 Křída a dolomit
 - 3.3 Břidlice
 - 3.4 Chemické minerály a minerály pro výrobu hnojiv
 - 3.5 Sůl
 - 3.6 Vápenec a sádrovec
 - 3.7 Jílly a kaolin
 - 3.8 Písek a štěrk
 - 3.9 Ostatní j.n.
 - 3.10 Vytěžené zemní materiály (včetně zeminy), jen využití (nepovinné vykazování)
 - 3.11 Produkty hlavně z nekovových minerálů
- 4. Fosilní energetické materiály/nosiče, nezpracované a zpracované**
 - 4.1 Uhlí a ostatní pevné energetické produkty, nezpracované a zpracované

4.1.1	Lignit (hnědé uhlí)
4.1.2	Černé uhlí
4.1.3	Ropné břidlice a dehtové písky
4.1.4	Rašelina
4.2	Kapalné a plynné energetické produkty, nezpracované a zpracované
4.2.1	Ropa, její kondenzáty a kapalné podíly zemního plynu (NGL)
4.2.2	Zemní plyn
4.3	Produkty hlavně z fosilních energetických materiálů
5.	Jiné produkty
6.	Odpady dovezené (tabulka B a C)/vyvezené (tabulka D a E) určené ke konečnému zpracování a k odstranění

Tabulky B a D obsahují tyto úpravy zásady rezidence:

Palivo uložené rezidentskými jednotkami v zásobnících v zahraničí (dodatek k tabulce B o dovozu) a Palivo uložené nerezidentskými jednotkami v zásobnících na národním území (dodatek k tabulce D o vývozu)

1. Palivo pro pozemní dopravu
2. Palivo pro vodní dopravu
3. Palivo pro leteckou dopravu

Oddíl 6

MAXIMÁLNÍ DÉLKA PŘECHODNÝCH OBDOBÍ

Maximální délka přechodného období pro uplatňování ustanovení této přílohy je dva roky od uplynutí lhůty pro první předávání údajů.
